עה א מיי' שם טוש"ע א"ח סי' יא סעיף יג:

בעינן כנף בשעת פתיל וליכא קמ"ל: מיתיבי תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן פסולין מאי לאו פסולין לעולם ותיובתא דרב? אמר לך רב מאי פסולין פסולין עד שיפסקו ושמואל אמר פסולין לעולם וכן אמר לוי (א) פסולין לעולם וכן אמר רב מתנה אמר שמואל פסולין לעולם איכא דאמרי אמר רב מתנה בדידי הוה עובדא ואתאי לקמיה דמר שמואל ואמר לי פסולין לעולם: מיתיבי תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן פסולין ועוד תניא גבי סוכה תעשה *ולא מן העשוי מכאן אמרו הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן פסולה היכי דמי אילימא בשלא קצצן מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי תיפוק ליה דמחוברין נינהו אלא בשקצצן וקתני פסולה וש"מ דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן ותיובתא דרב? אמר לך רב הכא במאי עסקינן דשלפינהו שלופי דלא מינכרא עשיה דידהו מכל מקום תלאן ואח"כ פסק קשיא לרב? קשיא, לימא כתנאי *עבר וליקטן פסול דברי רבי שמעון בן יהוצדק וחכמים מכשירין סברוה דכ"ע *לולב צריך אגד וילפינן לולב מסוכה דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי מאי לאו בהא קמיפלגי דמאן דמכשיר סבר אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן ומאן דפסיל סבר לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן? לא דכ"ע לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן *והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי מאן דמכשיר סבר לא ילפינן לולב מסוכה ומאן דפסיל סבר ילפינן לולב מסוכה ואב"א אי סבירא לן דלולב צריך אגד כולי עלמא לא פליגי דילפינן לולב מסוכה והכא בהא קמיפלגי מר סבר צריך אגד ומר סבר אין צריך אגד ובפלוגתא דהני תנאי דתניא לולב בין *אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר אגוד כשר, שאינו אגוד פסול מ"ט דרבי יהודה? יליף לקיחה-לקיחה מאגודת אזוב: כתיב התם ולקחתם אגודת אזוב וכתיב הכא ולקחתם לכם ביום הראשון מה להלן באגודה אף כאן נמי באגודה ורבנן לקיחה מלקיחה לא ילפינן כמאן אזלא הא דתניא לולב מצוה לאוגדו ואם לא אגדו כשר אי ר' יהודה כי לא אגדו אמאי כשר, אי רבנן אמאי מצוה? לעולם רבנן היא ומשום שנאמר זה אלי ואנוהו *התנאה לפניו במצות: זה הכלל כל דבר שמקבל טומאה כו': מה"מ? אמר ריש לקיש אמר קרא ואד יעלה מן הארץ מה אד דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן הארץ, הניחא למ"ד ענני כבוד היו אלא למ"ד סוכות ממש עשו להם מאי איכא למימר? *דתניא כי בסוכות הושבתי את בני ישראל ענני כבוד היו דברי ר' אליעזר *ר"ע אומר סוכות ממש עשו להם הניחא לר"א אלא לר"ע מאי איכא למימר? כי אתא רב דימי א"ר יוחנן אמר קרא חג הסוכות תעשה לך מקיש סוכה לחגיגה מה חגיגה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ

אי

תורה אור

שמות יב

ויקרא כג

שמות טו

בראשית ב

ויקרא כג

דברים טז

בעינן כנף בשעת פתיל. בשעה שפותלו שתולה בו הפתילים בעינן כנף אחד ולא שנים: **לעולם.** ואפילו מפסקן לשנים לאחר קישור וקשיא לרב: **וסיכך על גבן פסולה.** ול"ג בברייתא אם היה סיכוך הרבה מהן או שקצצן: **דשלפינהו שלופי.** פשחן מן האילן עד שניתקן ומתוך שאין קציצתן ניכרת כל כך שסוככין ראשי פשיחתן אצל האילן לא הוי עשיה מעלייתא: **מ"מ תלאן ואח"כ פסק קשיא לרב.** דמכשר: **כתנאי.** אי אמרינן קציצתן זו היא עשייתן או לא: **עבר וליקטן.** ענבי ההדס דתנן לקמן (ד' לג:) אם היו ענביו מרובין מעליו פסול דהוי ליה מנומר ולא הדר הוא ואם מיעטו כשר ואין ממעטין בי"ט דמתקן מנא להכשיר את הפסול וקתני בברייתא עבר על דברי חכמים שאמרו אין ממעטין בי"ט וליקטן בי"ט פסול: **סברוה.** רבנן דבי מדרשא דבעו למישמע מינה דבלקיטתן זו היא גמר עשייתן פליג: **דכולי עלמא.** תרוייהו הנך תנאי סבירא להו: **לולב צריך אגד.** לאגוד שלשה המינין כאחד ושייכא בה עשיה: **וילפינן לולב מסוכה.** בבנין אב מה מצינו בסוכה שיש בה מעשה והקפידה תורה על העשוי בפסול אף לולב כן: **לא ילפינן לולב מסוכה.** לפסול בה את העשוי: **ואיבעית אימא.** אם הוה סבירא להו לתרוייהו לולב צריך אגד ושייכא ביה עשיה דכולי עלמא (ב) דילפינן לולב מסוכה למיפסל ולקיטתן לאו זו היא עשייתן: **ר"ש סבר לולב צריך אגד.** לאגוד שלשה המינים ושייכא ביה עשיה ועל כרחך מבעוד יום אגדו עם ענביו וכי לוקטו בי"ט הוה ליה מן העשוי: **לא ילפינן.** לא למדוה ואין אדם דן גזירה שוה מעצמו אלא א"כ למדו מרבו ורבו מרבו עד משה רבינו ושמא מקראות הללו לא לדרוש גזירה שוה נכתבו: **ואנוהו התנאה לפניו במצות.** סוכה נאה לולב נאה ציצית נאה: **ואד יעלה מן הארץ.** שמע מינה עננים גידולי קרקע נינהו וסוכה מעננים ילפינן שהרי זכר לענני כבוד הוא כדכתיב כי בסוכות הושבתי ומתרגמינן ארי במטלות ענניי: **אין מקבל טומאה.** דלא נאמרה טומאה אלא בכלים ואוכלין ומשקין ואדם וזה אינו אחד מאלה: **ענני כבוד היו.** סוכות שאמר הכתוב שהושיבם במדבר: **סוכות ממש.** מפני החמה בשעת חנייתן היו עושים סוכות: **מאי איכא למימר.** מי יאמר לנו שלא היו מסוככות בכלים ובגדים ועורות: **כי חגיגה.** כל בהמה לרבי יוחנן גדולי קרקע הן שמן הקרקע גדילים וניזונין אבל דגים ומלח וכמהין ופטריות לאו גידולי קרקע נינהו וגבי מעשר קרינן להו לבהמות גידולי קרקע דאמר קרא (דברים יד) ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך וגו' מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע וכו' ומיהו כיון דלא קמה מילתייהו דרבי יוחנן דהא פרכינן עלה אי מה חגיגה בעלי חיים וכו' וילפינן טעמא מגרע ומיקבל לא סמכינן עלה לאכשורי לסכך בעורות דנהי דגידולי הארץ איקרי על שם שהארץ מגדלתן במרעה ופרנסה אבל גידולים מן הארץ לא איקרי אלא דבר הצומח מן הקרקע ולא בהמות דתניא בהשוכר את הפועלים (ב"מ ד' פט:) פועלים אוכלין בדבר שגידולו מן הארץ וגמר מלא תחסום שור בדישו מה דיש מיוחד דבר שגידולו מן הארץ כו' יצא החולב והמחבץ והמגבן אלמא לאו גידולין מן הארץ קרי להו תנא:

פסולת

פסולין לעולם. כולהו אמוראי וכולה שיטתא כשמואל ולא אמר קציצתן זו עשייתן וגבי סוכה צריך נעטע: **דשלפינהו שלופי.** קצת קשה דהא מפרש טעמא בברייתא משום תעשה ולא מן העשוי וי"ל אסמכתא בעלמא הוא אי נמי הכא מיירי כשנפשח ומעורה בקליפה ואין יכול להחיות לה כי ההיא דפ' העור והרוטב (חולין דף קכז:) דאע"ג דחשיב כתלוש מ"מ כיון דלא נקצץ לגמרי לא אמרינן א היא עשיה: **דברי ר"ש בן יהוצדק.** תנא היה ואפשר שזה הוא הנזכר בכמה מקומות בש"ס א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק ואין זה הוא דפרק זה בורר (סנהדרין דף כו.) דקרנהו ריש לקיש רועי בקר ואמר להו ר' יוחנן אי קריתכו רועי לאן מאי עבידנא לכו דלא הוה מהדר ליה הכי אלא מוחה היה על כבוד רבו*: **והכא** במילף לולב מסוכה קמיפלגי. והא דאיפלגו בעבר וליקטן ולא איפלגו בליקטן מערב י"ט דבעי לאשמועינן אין דיחוי אצל מצות כדאיתא בפרק לולב הגזול (לקמן דף לג.) א"נ משום דמעי"ט היה יכול לתקן לכתחילה להתיר אוגדו ולחזור ולאוגדו אי נמי כדפי' בקונטרס לקמן דנקט פלוגתייהו בי"ט למימר דבתר אוגדיה פליגי דהא בי"ט לא אגיד ליה: **לקיחה** לקיחה לא ילפינן. בריש קדושין (דף ב.) ילפי' קיחה קיחה משדה עפרון אבל הכא לא ילפינן גזירה שוה דלקיחה: **מקיש** סוכה לחגיגה. הכא מייתי קרא דחג הסוכות תעשה לך ולעיל (דף ט.) דאסרינן עצי סוכה משום דאיתקש לחגיגה מייתי קרא דחג הסוכות שבעת ימים לה': **וגידולו** מן הארץ. בריש בכל מערבין (עירובין דף כז:) גבי מעשר שני דכתיב ונתתה הכסף בבקר ובצאן חשיב בהמה גידולו מן הארץ אבל בפ' השוכר את הפועלים (ב"מ דף פט.) גבי דיש ובפ"ק דקדושין (דף יז.) גבי הענקה לא חשיב בהמה גידולי קרקע דלגבי דבר היוצא מן הקרקע ממש כגון דיש וגידולין לאו יוצא מן הקרקע היא אלא שהיא גדילה מן הקרקע:

אי

[וכן כתבו תוס' נדה יד. ד"ה אמר ועי' תוס' ע"ז נט. ד"ה לאמר וכו']

◆

רבינו חננאל

בעינן מעשה אחר אלא אמרינן זה מעשה הוא חשוב. ודחינן להאי דתני ר' חייא כגון שקישר ועשה מעשה אחר שפסק ביניהן והא אתא לאשמעינן מהו דתימא בעינן ענף נוסף בשעת נתינת פתיל בכנף הבגד וליכא. דהוא מתוח הוא ואינה ענף נוסף קמ"ל דלא חיישי'. ת"ש תלאן ולא פיסק ראשי חוטין שלהן פסול מאי לאו פסול לעולם. ומשני רב פסולה עד שיפסיקו ולוי תני פסולה לעולם אמר רב מתנה בדידי הוה עובדא ואמר שמואל פסולה לעולם. ואע"ג דמשני רב בהודלי על הגפן וכו' דשלפינהו שלופי [דלא מנכרא] עשיה דידהו ולפיכך קתני פסולה כו' קיי"ל פסולה לעולם. חדא דהא לוי ושמואל פליגי עליה דרב והם רבים לגביה. ותוב דהא עלתה ליה בקושיא ואתינן לאוקמי שמעתא דרב כתנאי ר"ש בר' [יהוצדק] דא' עבר וליקט ביו"ט הענפים של הדס כגון שהיו ענביו מרובין מעליו אע"פ דמיעטו היום בפסילתו עומד דילפינן לולב מסוכה. ת"ק דפסיל כשמואל ולוי וחכמים דמכשירין כרב דאמר קציצתן זו היא עשייתן. ודחינן לא כ"ע והן ת"ק וחכמים כולהו סבירא להו גבי סוכה בעינן סוכה עשויה לשם סוכה (המוגא) דקיי"ל תעשה ולא מן העשוי ולא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן. אלא בהא פליגי ת"ק סבר ילפינן לולב מסוכה כשם דלגבי סוכה לא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן כך גבי לולב לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן וחכמים סברי סוכה אבל לולב אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן. איבעית אימא בהא פליגי ת"ק סבר לולב צריך אגד. ואגודתו זו היא עשייתו*) ויליף לולב מסוכה. וחכ"א לולב אין צריך אגד ולקיטתו זו היא עשייתו ובפלוגתא

דהני תנאי חכמים דמכשירי אם מיעטו כת"ק דתני לולב בין אגוד בין לא אגוד כשר ואוקימנא נמי דהא דתניא סתמה לולב מצוה לאוגדו לא אגדו כשר כרבנן דמכשרי כשאינו אגוד אבל מצוה לאוגדו משום זה אלי-

לא ק"ק דתני עבר וליקטן פסול כר' יהודה דתני אגוד כשר. זה הכלל [כל דבר] שאינו מקבל כו' פירוש אליבא דר' אליעזר דאמר הא דכתיב כי בסוכות הושבתי אותם סוכות ענני כבוד היו. בעינן סוכה כעין אותם הסוכות שהן ענני כבוד ואד יעלה מן הארץ הנה הסוכה שתהא גידולי קרקע ואינו (כלל) מקבל טומאה אף סוכה כמו כן בעינן שפיר. אלא לר' עקיבא דאמר סוכות ממש היו מנא ליה דבר שגידולו מן הארץ ואינו מקבל טומאה ואתינן לפרושא מהאי קרא דכתיב חג הסוכות (תעשה) ואשמעינן בהא דכתיב הכא:

בחמה

[לקמן נג.]

[לקמן נג. וש"נ]

[לקמן לג.]

שם. [תוספ' פ"ב מנחות כו.]

[מ"ר ב: שבת קלג: מכילתא פרשה בשלח]

[בת"כ איתא ר"א אומר סוכת ממש היו ור"ש אומר ענני כבוד היו]

הגהות הב"ח

(א) גמ' לוי ושמואל אמר פסולין לעולם וכן אמר: (ב) רש"י ד"ה ואיבעית אימא ומ"ד ילפינן לולב:

---

*) אולי צ"ל ולכן לא אמרינן דלקיטתן זהו עשייתן.